



# BULETIN INFORMATIV

Nr.  
**155**

**7**  
Aprilie  
**2023**



**FOTBAL**  
DE POVESTE

INTERVIU CU  
**LIVIU CIBOTARIU**  
(ANTRENOR FC VOLUNTARI)

INTERVIU CU  
**RODRIGUES FIGUEIRA**  
**ROGER JUNIO**  
(UTA ARAD)  
INEGALABILUL  
**NICOLAE RAINEA (I)**

## EDITORIAL

## Fotbal de poveste

**Justin Ștefan, Secretar General LPF**

A fost odată, ca niciodată...că, dacă nu ar fi, nu s-ar povesti!

Parcă așa începeau poveștile care ni se spuneau, ori pe care noi înșine le citeam, în copilărie, povești pe care nu le-am uitat, povești nemuritoare și, foarte probabil, chiar formatoare de anumite destine...în fine, emoționante și interesante, în orice caz.

Fotbalul are, la rândul său, o uriașă zestre de astfel de narațiuni, doar că poveștile lui sunt reale și, pe cale de consecință, cu atât mai ușor de păstrat în amintire. Cel puțin, aceasta este senzația mea, că marile performanțe au generat o mitologie în care personajele și faptele sunt adevărate, desigur, ba chiar mai mult decât atât, sunt atât de prezente în viața noastră încât au ajuns să o poată controla la nivel sentimental și nu numai. Mituri urbane, mituri sociale, toate poveștile ne prind din urmă și ne transformă și pe noi într-un soi de

prelungire a narațiunii, dacă acceptați o astfel de impresie.

Pentru că, nu-i așa, cine nu crede în puterea de exemplu a întâmplării unui miracol? Și sigur că un lucru foarte demn de pus în cartea cu povești este ceea ce reușește bravul Helmuth Duckadam la Sevilla, pe Ramon Sánchez Pizjuan, în noaptea de 7 mai 1986!

În această perioadă, pe 6 aprilie 2023, se împlinesc exact 40 de ani de la prima manșă a semifinalei, întâia din istoria fotbalului românesc, de Cupa UEFA, dintre Universitatea Craiova și Benfica Lisabona, 0-0 pe celebrul "Da Luz". O altă fascinantă poveste, nu?

Și sunt zeci și zeci de astfel de întâmplări, unele cu final fericit, altele, dimpotrivă, intrând în folclorul urban tocmai din cauza dramatismului pe care l-au provocat și rămase în emoția colectivă la aceeași intensitate a trăirii ca atunci când s-au petrecut!

Ce putem spune despre astfel de povești, cu adevărat nemuritoare și care au trecut cu brio proba timpului, poate cea mai importantă dintre toate probele? Simplu și concret.

Vom răspunde ca latinii, pe vremuri, "Vivat, crescat, floreat!", adică, în traducere liberă, "Trăiască, crească, înflorească"! O urare provenită din mediile universitare, academice, poate nu întâmplător. Fotbalul românesc are suficient de multe astfel de momente ca să nu pară anacronic atunci când își dorește altele asemenea și face apel la lecția de istorie. Hagi, Dobrin, Balaci, Dumitrache, Petschowski, Ozon, Dobay, Baratky, sunt doar câteva nume uriașe care au fost eroi de povești adevărate. Pe faptele lor se sprijină mai bine de un secol de fotbal românesc! Povestea merge mai departe!

## INTERVIU

**Interviu cu Liviu Ciobotariu****(antrenor FC Voluntari)**realizat de **Marian Codirlă și Octavian Țopa**

**Liviu Ciobotariu** nu are nevoie de o prezentare stufoasă, îl recomandă rezultatele la toate echipele pe care le-a antrenat în **SuperLiga României**.

Ajuns la **52 de ani**, tehnicianul se află în fața unui mare paradox al carierei sale. Iată de ce:

**1** *Mister, cum ați caracteriza parcursul echipei dumneavoastră până în acest punct al competiției, având în vedere că a traversat multe momente bune, dar și altele mai puțin reușite?*

Da, așa este. Dacă e să fac o comparație între sezonul trecut și cel actual,

este clar că suntem sub așteptări și aici mă refer, în special, la faptul că în sezonul trecut am reușit să intrăm în play-off, să terminăm campionatul pe locul al patrulea, să jucăm finala Cupei României. În acest sezon, este clar că lupta a fost mult mai strânsă, campionatul este foarte echilibrat, ați văzut ce se întâmplă atât la play-off cât și la play-out, sunt

multe echipe apropiate în clasament. Una peste alta, a fost un sezon în care am avut, așa cum ați spus și dumneavoastră, și momente bune, și momente mai puțin bune. Meciurile pe care le-am pierdut, am avut o serie de cinci consecutive și asta nu pot să uit pentru că a fost o situație foarte greu de gestionat ... Bine că am ieșit din acea perioadă



și acum suntem într-un moment bun, sper să profităm și să avem continuitate în rezultate bune.

## **2** *Cât contează faptul că sunteți cel mai longeviv antrenor din SuperLigă după Gheorghe Hagi?*

Asta înseamnă că echipa a avut un comportament bun. Faptul că am rămas aproape doi ani la acset club se datorează, în primul rând, grupului. Pentru că am avut rezultate bune împreună. Este, pot spune, un motiv de mândrie. Se știe că la noi nu prea există răbdare și aici mă refer la faptul că se schimbă foarte des antrenorii. Asta înseamnă că mi-am făcut treaba bine, iar conducerea clubului a avut încredere în mine, mai ales că au

fost și momente, cum spuneam mai devreme, grele, momente pe care le-am depășit împreună cu jucătorii și cu cei din staff-ul administrativ. Sunt bucuros că am avut acest parcurs și că cei din conducere au avut încredere în calitățile mele profesionale.

## **3** *Urmează o întrebare care cu siguranță vi s-a pus ca fost mare fotbalist și pe care v-o punem acum, ca antrenor. Care este cel mai important atu al lui Liviu Ciobotariu?*

Hm, e o întrebare dificilă ... Am și eu, ca toți antrenorii, calități, sunt un antrenor cu experiență, am trecut prin multe jocuri în prima ligă, am avut și perioade când am antrenat în străinătate, am trecut prin multe experiențe în

această parte a vieții mele. Concluzionând, cred că experiența, faptul că sunt un antrenor care înțelege foarte bine jucătorii, că stau foarte mult de vorbă cu ei. (*Zâmbeste*) Ca orice antrenor, am și lipsuri, pentru că așa este fotbalul, nu putem fi perfecți. Da, cred că experiența pe care am acumulat-o poate fi atuul în ceea ce înseamnă longevitatea mea la echipă și în prima ligă.

## **4** *Actuala ediție a play-out-ului vi se pare cea mai dură de când s-a trecut la acest format competițional?*

Mi se pare cea mai dură pentru că este extrem de echilibrată! Când a început play-out-ul am declarat, și îmi mențin declarația, că toate echipele au șanse



să se salveze și, în același timp, toate pot fi în pericol dacă pierd două-trei partide. Iată că, după două etape, lucrurile nu s-au schimbat foarte mult. Tot echilibrată este competiția. Da, sunt cele mai strânse ediții play-off și play-out din istorie!

## 5 Cum vi se pare partida cu UTA, ce aprecieri pentru adversar aveți?

Toate meciurile sunt foarte grele. Pentru noi, următorul examen, să-l numesc așa, este meciul cu UTA. Va fi un meci foarte greu, întâlnim o echipă care are un moral foarte bun, vine după două victorii consecutive, chiar dacă una a fost în Cupa României. UTA e foarte solidă, foarte bine organizată, cu un antrenor capabil. De fiecare dată când am jucat cu ei, meciurile au fost foarte strânse, mă aștept ca și acesta să fie echilibrat. Dar noi jucăm acasă și sperăm să avem o exprimare bună.

Ne dorim foarte mult să câștigăm toate cele trei puncte.

## 6 Anul trecut, chiar dacă a jucat în play-off, FC Voluntari nu a prins cupele europene intercluburi. Paradoxal, anul acesta, de pe altă poziție, pare să aibă această oportunitate. Cum comentați?

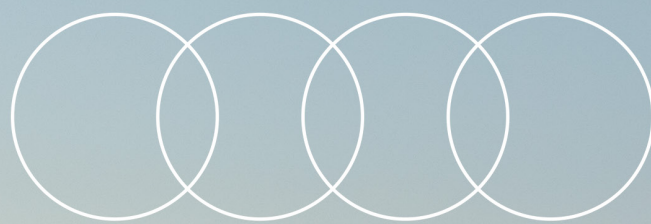
(Zâmbește, din nou) Da, chiar așa este. Noi am terminat sezonul trecut pe locul al patrulea, am jucat finala Cupei și nu am participat în nicio competiție europeană. Acum există posibilitatea să jucăm baraj, dacă vom termina play-out-ul pe primele două poziții. Sincer, eu îmi doresc să avem liniștea de acum, în sensul că nu trebuie să punem deocamdată o presiune suplimentară pe activitatea noastră. Trebuie să ne menținem cât mai sus de locurile de barajul de menținere în SuperLigă, să luăm meci cu meci,

să facem cât mai multe puncte. Dacă va fi să ne aflăm pe pozițiile fruntașe, este clar că vom lupta în continuare. Deocamdată, repet, ce ne interesează pe noi este să ieșim din zona fierbinte.

## 7 Cât de mult contează pentru apărătorii de la FC Voluntari experiența dumneavoastră la cel mai înalt nivel?

Eu am discuții individuale cu toți jucătorii. E drept, lucrăm foarte mult pe ceea ce înseamnă organizare defensivă, dar asta nu înseamnă că privim cu mai puțină atenție la dezvoltarea jocului, la inițierea de atac, la finalizare. Faptul că am jucat fundaș central mă ajută să privesc altfel evoluția apărătorilor mei. Comunicăm foarte bine, dar faptul că formăm o echipă care primește greu gol nu este doar meritul celor din linia de fund. Toată echipa face foarte bine faza defensivă.





# Space for progress.

Experimentează designul elegant, precizia finisajelor și luxul spațiului interior: noul Audi A8\*.

**Future is an attitude**

**Detalii pe [audi.ro](https://www.audi.ro)**

\*Consum de carburant mixt în l/100 km 10,8 – 6.5 (NEDC)

Emisii CO<sub>2</sub> mixte în g / km: 247 – 170 (NEDC).

Consumul de combustibil și emisiile de CO<sub>2</sub> depind de seturile de anvelope/roți utilizate.

\*Audi, partener oficial al LPF



## INTERVIU

# Interviu cu Rodrigues Figueira ROGER Junio (UTA Arad)



realizat de Tudor Vasil și Octavian Țopa

Rodrigues Figueira Roger Junio s-a născut pe 1 martie 1996 la Goiania (Brazilia). A început fotbalul la Vila Nova și a trecut, mai apoi, pe la Botafogo și Atlético Clube Goianiense înainte să ajungă la FC Riga, de unde a fost achiziționat de UTA, în 2021. După un sezon la campioana CFR Cluj, a revenit la "Bătrâna Doamnă" a fotbalului românesc, unde are aceleași prestații încântătoare ca în primele sale prezențe în SuperLigă, chiar dacă a fost reprofilat fundaș lateral stânga.

**1** *Te-ai întors la Arad după o pauză de un an. Cum te-au primit fanii și colegii?*

Am fost foarte bine primit de jucători, staff și suporteri. A fost mult mai ușor să mă adaptez la acest nou ciclu, am revenit cu mai multă experiență pentru a ajuta echipa.

**2** *Ai câștigat titlul cu CFR Cluj și ai evoluat în cupele europene. Ce ar însemna pentru tine un parcurs similar cu UTA?*

Întotdeauna este bine să ridici un trofeu și jocul european aduce multă experiență. Ar fi grozav dacă am putea duce UTA în cupele europene, nu

este un drum ușor, dar nimic nu este imposibil. Dar mai avem o misiune grea în SuperLigă și ne vom lupta până la final pentru a salvarea de la retrogradare. Sper că, la urmă, ne vom bucura.

**3** *Pe lângă Erico, ai găsit la echipă încă un brazilian, pe Willie Barbosa. Care e*



## **relația cu el, l-ai ajutat să se integreze mai ușor?**

Relația mea cu ei este excelentă, ne ajută foarte mult la adaptare. Dar și relația mea cu românii, la fel ca și cu străinii, este foarte excelentă.

**4** *Ai evoluat fundaș stânga în majoritatea meciurilor de când ai venit, e un post pe care ai jucat și în copilărie, dar și la alte echipe. Cât de confortabil te simți în această zonă a terenului?*

Nu este poziția mea de start, dar mă simt foarte confortabil să joc postul de fundaș stânga. Pot juca și alte posturi pe teren,

am această ușurință de adaptare. Indiferent de poziție, voi face mereu tot ce pot pentru a-mi ajuta echipa.

**5** *Sunteți un vestiar în care sunt multe naționalități diferite și sunt jucători cu multe selecții la națională. Care e atmosfera, având în vedere situația din clasament?*

Când am ajuns la Arad, am simțit că moralul jucătorilor era scăzut din cauza unor înfrângeri de la acea vreme, dar acum simt un grup puternic, unit, cu multă ambiție de a ajunge cât mai sus. Toată lumea este concentrată și

foarte hotărâtă să-și atingă obiectivele la sfârșitul sezonului.

**6** *Vă mai așteaptă șapte meciuri până la finalul sezonului. Cum le vezi și ce așteptări aveți de la ele?*

Scopul nostru este salvarea echipei de la retrogradare și câștigarea Cupei României. Jucăm fiecare meci ca și cum ar fi o finală, jocul următor este întotdeauna cel mai important. Acum este momentul să fim toți împreună, jucători, staff și suporteri, și sper că până la urmă vom fi cu toții fericiți.







**SUPERLIGA**

**POWERED BY SUPERBET**

## CRONICĂ

## Inegalabilul Nicolae Rainea (I)

realizată de **Marius Mitran**

Întâmplarea face să mă fi născut pe Bulevardul Republicii, nr. 237, în orașul Bârlad. Locuiam acolo la sfârșitul anilor '60 și vizavi de blocul nostru aveam o celebritate. Se numea și se numește Nicolae Rainea și a rămas cel mai titrat arbitru român all-time, fluierând o finală de Cupa Campionilor Europeni (Hamburg SV – Juventus Torino 1-0, în 1983) și la trei turnee finale de Cupă Mondială ('74 – Germania Federală, '78 – Argentina, '82 – Spania).

Drumurile duceau însă și atunci, ca și acum, mai toate la București și de acolo, pentru unii, chiar mai departe! Într-o astfel de zi, cu drum la Capitală, ne-am nimerit în același compartiment de tren. Eu – un puști, taică-meu și celebrul nea Nicu (Nu mă-nnebuni, arbitru?! încă nu se lansase pe piață ca slogan). Și taică-meu, care se cunoștea cu vecinul, îl întreabă de ce trăsese, cu o etapă în urmă, la un Dinamo – Steaua, discret și direct, cu echipa Miliției noastre populare.

La fel de discret, marele arbitru, pe care la finalul călătoriei pe ruta Bârlad – București îl aștepta o alta Otopeni –

Frankfurt (sau Paris ori Roma, cine mai știe?!), s-a desfăcut ușor la sacou și a scos din buzunarul interior un soi de carnet verde pe care scria auriu PAȘAPORT. L-a vârat apoi, grijuliu, înapoi și a zis: „De ce? D'asta!”

Menționez că nu știu dacă și atunci pașapoartele se dădeau pe lorga. Deși cred că mai degrabă pe Postelnicu.

Așa, între forța Internelor și mirosul de libertate pe care Craiova îl lăsa peste tot, am trăit în anii aceia. Bârladul și casa noastră, un apartament de două camere la ultimul etaj, de pe Bulevardul Republicii, au reprezentat pentru mine punctul plecării.

Mi-e tare drag să-mi aduc aminte acum de cum trăiam noi pe-atunci, dar nu reușesc din amintirile mele. Nu am sau am foarte puține. Cât au trăit, ai mei au regretat plecarea din Bârlad „la București”, pe care au făcut-o pentru ca eu să învăț la școli pe care tatăl meu le credea mai importante decât cele din lași, de pildă, acolo unde duceau argumentele mamei. Mama, care nu-și dorea să se întoarcă la Otopeni, în marginea Bucureștilor, acolo unde, în cele din urmă, prin 1977-1978, ne-am întors. De fapt atunci a reușit tata să obțină dezlegarea de la primul secretar al județenei de partid Vaslui. Mama se întorsese acasă cu mine încă din 1973, cred. Soră-mea rămăsese la Bârlad, la Liceul Internat, mai mare fiind cu zece ani și jumătate. Cutremurul din '77, care l-a prins pe taică-meu în apartamentul din Tutova, la SMA, unde era director, a fost hotărâtor. Depărtarea de noi, de mine și de mama (între timp și soră-mea terminase cu Bârladul), tragedia care se consumase fără a ști unii de alții, cioburile geamurilor care i s-au spart în față încercând să iasă pe holul exterior al blocului, teama că ne pierde, toate la un loc, povestite secretarului (primu!) de la județ, au avut în cele din urmă efect și ne-am „reîntregit familia”, cum se zicea pe atunci. Numai că nu plecase vreunul

din noi în „Refege”, așa era moda, chit că maică-mea, care lucra la Institutul de Geriatrie al Anei Aslan aproape în exclusivitate cu „străini”, primea lunar câte o invitație de a merge în Italia, în State ori în Franța de la pacienții ei. Până la urmă am rămas toți pe loc, doar tata și-a continuat, până la cutremurul din 4 martie '77, cum spuneam, naveta. Bârlad – București.

Revin. De multe ori, în același compartiment de clasa întâi cu Nicolae Rainea alături.

...Știu că am fost tare necăjiți după finala Cupei României din 1975, prima pentru Craiova, prima și pentru marele, deja, arbitru. Rainea oficiase la Campionatul Mondial din 1974 și venea cu o autoritate copleșitoare la momentul finalei.

Era 12 iulie, s-a jucat în nocturnă. Meciul l-am văzut, cred, la televizor, așa cum îl revăd, de vreo 5 ani, aproape sezon de sezon la „Replay”. Se încadrează la toate capitolele sentimentale: istoria Craiovei, istoria Rapidului, pe care am sărbătorit-o toată luna trecută, la cei 90 de ani, istoria Cupei României, povestea marilor meciuri... Oricând, cu orice

ocazie. Imaginea e alb-negru, evident și totul începe cu Rainea ieșind din gura tunelului de pe fostul „23 August”, încadrat de șirul alb al oltenilor și de cel „negru” al rapidiștilor.

E meciul în care Craiova deschide scorul prin Deselnicu, după o lovitură liberă de pe stânga, bătută „la bara a doua” de Teo Țărălungă. Balaci, care are doar 19 ani, sare formidabil la cap cu Iordan, retrimite în gura porții, Oblemenco sare și el imperial, portarul Ioniță blochează poarta, mingea cade la un metru în fața liniei, sare și Deselnicu (cred, după plete, sau Costică Ștefănescu, după „acroșaj”) trimite în plasă. Țopescu cere regiei de emisie reluarea, apoi încă una și încă una, „pentru a înțelege ce a sancționat arbitru Rainea la această fază...” Cu toate reluările Carului 2, nimeni nu înțelege nimic. Până la urmă Știința deschide scorul în minutul 54, prin Oblemenco, scăpat singur. Peste 8 minute, Rainea îl elimină, total gratuit, pe Deselnicu. Peste alte 3 minute, la pachet cu Sandu Neagu de la Rapid, îl elimină și pe Berneanu (favoritul maică-mii), iarăși aiurea. Cernăianu se ridică de pe bancă și-l trimite pe Negrilă, un puști de 21 de ani, în locul lui Țărălungă.



THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

# InStat

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL  
BASCHET  
FUTSAL  
INSTAT TV**



[instatsport.com](http://instatsport.com)

Pentru demo sau ofertă  
ne puteți contacta la:  
[vitalie.ciorici@instatsport.com](mailto:vitalie.ciorici@instatsport.com)  
+40 759 100 011



# CLEVERMEDIA

NETWORK



LOOKSPORT



LOOKSPORT 2



LOOKSPORT 3



LOOKPLUS



AGROTV



PROFi↑.ro



LOOKMEDICA